

Credința și fapta

Foaie duminicală a parohiei "Toma Cozma"

Duminica a patra după Paști

Evanghelia Duminicii a patra după Paști Ev. Ioan 5, 1-15

Scăldătoarea și acea apă, după părerea mea, semnifică poporul iudeilor. Pentru că Apocalipsa lui Ioan ne arată clar că oamenii sunt reprezentați în chipul apelor. Când multe ape s-au arătat lui Ioan și el a întrebat ce sunt acestea, a primit răspunsul că aceștia sunt oameni (cf. Apoc 17, 15).

De aceea, acea apă care închipuie un popor era înconjurată de cele cinci cărți ale lui Moise, ca de niște pridvoare.

Dar aceste cărți au născut oameni bolnavi; ei nu se vindecau. Căci legea condamna pe păcătoși; nu-i ierta... Ce se întâmpla deci când ei, care nu puteau să fie vindecați în pridvoare, erau vindecați în apa tulburată? Căci, deodată, apa se tulbura, dar cel care o agita nu era văzut. Poți crede că aceasta se întâmpla prin puterea unui înger, dar nu fără un puternic înțeles simbolic. După tulburarea apelor, cel care era capabil să se arunce în ape, dar numai el, se vindeca. Celui care se arunca după aceea, nu i se întâmpla nimic.

Ce înseamnă asta, dacă nu faptul că Hristos a venit la poporul iudeu și săvârșind lucruri mari, și învățând lucruri folositoare, El a tulburat pe păcătoși, tulburând apa prin prezența Sa și scormonind-o pentru pregătirea Pătimirii Sale? Căci El o tulbura fiind ascuns. Căci dacă ei L-ar fi cunoscut, niciodată nu L-ar fi răstignit pe Domnul Slavei (I Corinteni 2, 8). De aceea, a coborî în apa tulburată înseamnă a crede cu smerenie în Pătimirea Domnului.

(Fericitul Augustin)

În vremea aceea, fiind sărbătoare, s-a suit Iisus în Ierusalim. Iar în Ierusalim, lângă Poarta Oilor, era o scăldătoare, care se numea pe evreiește Vitezda și care avea cinci pridvoare. În aceste pridvoare zăceau mulțime multă de bolnavi: orbi, șchiopi, uscați, așteptând mișcarea apei, căci un înger al Domnului se pogora din când în când în scăldătoare și tulbura apa; și cel care intra întâi după tulburarea apei se făcea sănătos, orice de ce boală era cuprins. Atunci era acolo un om, care era bolnav de treizeci și opt de ani. Pe acesta, văzându-l zăcând și știind că este așa încă de multă vreme, l-a întrebat Iisus: voiești să te faci sănătos? Răspuns-a Lui Bolnavul: Doamne, nu am pe nimeni ca să mă bage în scăldătoare, când se tulbură apa; așa că până când merg eu, altul se pogoră înaintea mea. Iisus a zis către el: scoală-te, ia-ți patul tău și umblă. Și în clipa aceea s-a făcut omul sănătos și și-a luat patul său și umbla. Dar în ziua aceea era sâmbătă. Deci ziceau iudeii către cel vindecat: este zi de sâmbătă și nu-ți este iertat să iei patul. El le-a răspuns: Cel care m-a făcut sănătos, Acela mi-a zis: ia-ți patul tău și umblă. Ei l-au întrebat: cine este omul care ți-a zis: ia-ți patul tău și umblă? Dar cel vindecat nu știa cine este, căci Iisus se dăduse la o parte din mulțimea care era în acel loc. După aceea Iisus l-a găsit în templu și i-a zis: iată că te-ai făcut sănătos; de acum să nu mai păcătuiești, ca să nu ți se întâmple și mai rău. Atunci omul s-a dus și a spus iudeilor că Iisus este cel care l-a făcut pe el sănătos.

Paralitic între cei „paralizați” de egoism

Duminica aceasta ne introduce în partea a doua a perioadei pascale, în care suntem chemați, nu doar a ne încredința de Învierea Domnului Iisus Hristos, ci și de a ne folosi în viața de fiecare zi. Frumoasă este sărbătoarea Sfințelor Paști, dar cât de frumoasă devine atunci când capătă un ecou în viața personală ! Cel trei fragmente din Evanghelia de la Ioan care vor fi lecturate în această duminică și duminicile următoare au în vedere persoane care au beneficiat de prezența Mântuitorului în viața lor, în condițiile în care purtau povara unui verdict al irecuperabilului: slăbănogul de la Vitezda, femeia samarineancă și orbul din Ierusalim. În toate cele 3 cazuri, întâlnirea cu Iisus Hristos a adus înviere. Celui slăbănog i-au fost înviate organele, picioarele care nu se mai puteau deplasa. Femeii samarince i-a fost înviat sufletul, tocmai ei, care avea 5 bărbaiți și care cu ultimul, al 6-lea, trăia în concubinaj. Orbului i-a fost înviat simțul vederii și o dată cu aceasta a început să vadă dintr-o altă perspectivă lumea.

Astăzi suntem chemați să cercetăm puțin acest caz al slăbănogului, al omului paralitic, care se afla la scaldătoarea Vitezda sau “scaldătoarea oilor”, pentru că se afla aproape de templul din Ierusalim, unde se aduceau ca sacrificii miei, iar înainte de a fi sacrificați erau aduși la această scaldătoare și spălați după un ritual special.

Evanghelistul Ioan menționează faptul că la această scaldătoare se petreceau și vindecări miraculoase, tulburarea apei constituind indiciul lucrării lui Dumnezeu prin înger. Am putea crede că nu exista loc mai încărcat de speranță ca Vitezda, unde se tămăduia orice boală, în orice stadiu de evoluție a bolii. Teoretic judecând, la Vitezda speranța și optimismul ar fi trebuit să fie la ele acasă, dar totuși scaldătoarea era un loc de mare tristețe, generată de faptul că acolo erau adunate suferințele oamenilor, care purtau crucea grea a bolii. Dintre toți cei care veneau, doar unul, la vreme rânduită, prin pogorârea îngerului și tulburarea apei, aruncându-se în scaldătoare, căpăta vindecare. În asta stătea dramatismul, nu toți se vindecau. Stăteau cu toții într-o așteptare încordată și oarbă. Nimeni nu avea ochi să vadă suferința celui alt. Tristețea locului era generată de un alt factor, mai grav decât bolile: înțelegem că acolo, paradoxal, se vindeca cel care era mai zdravăn, mai sănătos ca alții, care putea să se deplaseze mai repede și să se arunce în scaldătoare. În asta stătea tristețea cumplită a aceluia loc, că nu cei mai suferinzi se vindecau, ci cei care erau mai vii.

Dramatică întâlnire la Vitezda, între nemărginita iubire a lui Dumnezeu și egoismul uman ! Acolo Dumnezeu împărțea vindecarea, dar egoismul uman o redistribuia cu totul altfel. Nimeni din cei de acolo nu venise la scaldătoare pentru a se îngriji de suferința celorlalți, fiecare se gândea doar la sine, așa cum se vede că făcea și slăbănogul cu care a intrat Domnul în vorbă.

De ce a venit Mântuitorul în locul acela în care era deja prezentă lucrarea lui Dumnezeu ? - A venit pentru că era nevoie de intervenția Lui acolo. Iată, un om bolnav de 38 de ani stătea acolo și privea din ce în ce mai trist și mai zdrobit cu inima cum alții o luau înainte iar el nu reușea să ajungă la apă să se vindece. Mântuitorul îi pune o întrebare foarte ciudată, parcă nepotrivită, dar cu un sens profund: “Vrei să te faci sănătos?” Întrebarea avea menirea să îi sugereze omului acela că suferința lui pleca dinspre cele sufletești spre cele trupești, că era rodul unor păcate și

patimi. La fel ni se întâmplă și nouă. Realitatea sufletească nu le cântărim decât abia atunci când trupul se îmbolnăvește. Abia atunci ne zdruncină conștiința și ne arată că există în noi ceva ce am neglijat: starea propriului suflet.

Paralizia de care suferea slăbănogul de la Vitezda era dublată de o și mai mare suferință sufletească, mărturisită Domnului: “Nu am om – zice el- care să mă ducă și pe mine să mă arunce în scaldătoare”. Ce paradox, se afla într-o mulțime mare de oameni iar el se plângea că nu are om ! Iată de ce Mântuitorul îi poruncește scurt: “Ridică-te, ia-ți patul tău și umblă” și în acel moment se produce minunea. Nu suferise pe nedrept, avea păcate, fiindcă Iisus îi și spune, întâlnindu-l mai târziu în templu: “Ai grijă să nu mai păcătuiești, ca să nu ți se întâmple ceva mai rău.”

Slăbănogul a reușit să atragă vindecarea sa miraculoasă prin perseverență: a rămas la scaldătoare mereu așteptând. Nu avea probabil altă soluție, dar nici nu a renunțat. Pentru această stăruință a lui în a accepta cu inima o stare pe care mintea i-o refuza, Dumnezeu nu l-a trecut cu vederea. Logica lucrurilor îi spunea clar că în acel context nu avea nici o șansă să fie vindecat și totuși inima l-a ținut acolo, i-a menținut credința trează „că nu până în sfârșit va fi uitat săracul, iar răbdarea săracilor în veac nu va pieri” (Psalm 9,18)

Ne-am fi așteptat ca la Vitezda Mântuitorul să-i vindece pe toți cei care așteptau cu atâta stăruință tulburarea periodică a apei. A vindecat însă doar un singur om și asta pentru a atrage atenția tuturor celorlalți că nu se gândiseră la El !

Tristețea de la Vitezda are puternice reverberații pentru vremea în care trăim. Toți ne aflăm într-o competiție a egoismului. Fiecare se vede pe sine, se gândește la sine, se urmărește pe sine, mai puțin suntem preocupați de suferința celor din jur, de starea celor din jur. Uitam că Hristos a murit pe cruce nu pentru Sine, ci pentru noi, oferindu-ne modelul suprem al iubirii față de semenii. Nu poți să te iubești doar pe tine și să te afirmi în același timp ca om credincios !

Biserica ne cheamă la rugăciune să fim împreună, nu doar pentru a ne folosi de rugăciunea celorlalți, chiar dacă o astfel de rugăciune e mai puternică decât cea personală, știut fiind că doar participând la o sfântă Liturghie, fără să rostești nimic și fără să gândești nimic, tot vei avea folos, căci rugăciunea tuturor se împletește cu mila lui Dumnezeu, cu dăruirea Lui către noi, oamenii.

Rugăciunea în comun însă are menirea și de a ne îndrepta privirea spre semenii. Ea este rânduită de Biserică dintru începuturi pentru a ne sensibiliza asupra suferinței celor din jurul nostru spre a ne ruga pentru ei. Ecteniile din cadrul slujbelor ne cer să ne rugăm pentru semenii, pentru necazurile lor, tulburările lor. Nu-i putem ajuta poate cu mijloace materiale, dar îi putem ajuta rugându-ne pentru ei. Din această perspectivă, rugăciunea devine o emblemă a propriei personalități: „Spune-mi pentru ce te rogi lui Dumnezeu și eu am să îți spun ce fel de om ești.”

Prezența la Vitezda a Mântuitorului a vindecat doar un om, dar a provocat adânc conștiința celorlalți, chiar și a noastră, peste veacuri, spre a cerceta în ce măsură omul credincios lui Dumnezeu este capabil să depășească măcar atunci când este vorba de credință și rugăciune limitele propriului egoism.

Cronică parohială

Lucrări la parohia noastră

Pentru Sărbătoarea Hramului din acest an, Parohia Toma Cozma s-a pregătit intens.

Bunul Dumnezeu ne-a ajutat să întâmpinăm praznicul cu o nouă înfățișare exterioară a casei parohiale, care a fost retencuită și zugrăvită la exterior, precum și cu alte lucrări edilitar-gospodărești în curtea interioară, dintre care amintim: realizarea gardurilor și construirea zidului de sprijin care au îmbogățit semnificativ ambientul.

Cronicar

"Toți cei bolnavi să caute rugăciunea altora, ca să se facă sănătoși"

Despre atitudinea creștină în fața bolii, Sfântul Ambrozie scria următoarele: "Dacă nevoia o cere, un om înțelept va primi cu bucurie neputința trupească, dându-și chiar și întregul său trup la moarte pentru Hristos. (...) Dacă sănătatea lui va fi afectată, acest om nu se va simți rănit în suflet sau sfâșiat de suferința trupească. El este mângâiat de lupta pentru desăvârșire în virtuți" (Sfântul Ambrozie, "Scrieri exegetice"). Omul acestei lumi, auzind acestea, este foarte probabil să exclame: "Cum poate un om să primească cu bucurie boala și neputința!?" Pentru un om necredincios, acest lucru este de neînțeles. El nu poate împăca faptul suferinței umane cu propria lui concepție despre Dumnezeu; pentru el, însuși gândul că Dumnezeu îngăduie suferința este respingător; de obicei, el vede fiecare tip de suferință ca un rău în sens absolut. Fără ajutorul Revelației dumnezeiești, omul nu poate înțelege originea și cauza suferinței, nici scopul ei.

Mântuitorul nostru ne-a învățat: "Cereți și vi se va da; căutați și veți afla; bateți și vi se va deschide; că oricine cere, primește" (Matei 7, 7-8). De aceea, se cuvine ca atunci când ne aflăm în dureri, să ne rugăm pentru înțelegerea bolii noastre, pentru suportarea cu răbdare și pentru izbăvirea de ea, dacă așa este voia sfântă a lui Dumnezeu. Este bine să cerem rugăciunile altora și în special ale Bisericii, pentru că "mult poate rugăciunea stăruitoare a dreptului" (Iacob 5, 16); și marea rugăciune a Bisericii pentru cei bolnavi este slujba Sfântului

Maslu. Aceasta o exprimă și Sfântul Ambrozie: "Toți cei bolnavi să caute rugăciunea altora, ca să se facă sănătoși; astfel ca, prin rugăciunea altora, partea bolnavă a trupului și clătinările pașilor faptelor noastre să se facă sănătoase. (...) Luați în urechi, voi cei ce sunteți bolnavi, dacă voiți să vă recăpătați sănătatea, nu lepădați cu nici un chip rugăciunea. Căutați rugăciunea altora, chemați Biserica să se roage pentru voi, și Dumnezeu, căutând la Biserică, vă va da ceea ce ar fi putut să vă refuze" (Sfântul Ambrozie, "Despre vindecarea slăbănogului").

Încă un exemplu despre însemnătatea rugăciunii la vreme de boală este relatarea Sfântului Grigorie de Nazianz despre boala tatălui său: "Pe toată durata bolii era copleșit de dureri. Singura lui ușurare era dumnezeiasca Liturghie, în timpul căreia durerea înceta, de parcă asculta de vreun edict de interzicere". "Acest timp trece degrabă, lupta e grea și boala mea cumplită; aproape că nu mă lasă să mă mișc. Ce mi-a mai rămas decât să mă rog lui Dumnezeu" (Sfântul Grigorie de Nazianz, "Scrisori").

Boala ne ajută să vedem unde ne găsim pe drumul vieții: "boala e o lecție de la Dumnezeu, fiindu-ne de ajutor în sporirea noastră dacă o primim cu mulțumire de la El" (Sfinții Varsanufie și Ioan, "Filocalia"). Nu te poți folosi însă de boală ca scuză pentru a te odihni în urma eforturilor duhovnicești: "Poate că unii ar putea crede că boala și neputința trupească împiedică lucrarea de desăvârșire deoarece nu mai poți lucra, nici realiza ceva cu propriile mâini. Dar boala nu este o piedică", spune Sfântul Ambrozie ("Iacob și viața fericită").

**Publicație editată de Parohia TOMA COZMA,
ISSN 2067 - 8274**

Str. Toma Cozma, nr. 41, cod poștal 700 554, Iași,
tel/fax: 0232 211 273

Preot paroh Mihai Mărgineanu, tel. 0742 044 844

Preot II Iustinian-Ionuț Răduc, tel. 0729 935 888,

Colectiv redacțional:

Contact: tel. 0741 706 602, redactor sef@yahoo.com

Vasilica Onofrei, Doru-Dumitru Sîrghiș, Valentin Burlacu, Răzvan
Chițac, Vlad-Mihai Carpiuc, Pr. Mihai Mărgineanu (coord.)

Grafică: Elena Gheorghiuță, Mădălina Brăteanu, Raluca Negrea,
Dan-Andrei Morteci

Administratori site parohie:

Alexandru Losonczy, Costel Dumitru, Vasilica Onofrei

www.parohiatomacozma.ro, parohiatomacozma@gmail.com

Se distribuie prin pangarul parohiei. Pentru susținerea acestei publicații, dar și pentru activitățile culturale și filantropice ale parohiei, primim donații în contul IBAN RO38 RZBR 0000 0600 0027 6450 deschis la Raiffeisen Bank Iași

Și lumina luminează în întuneric și întunericul nu a cuprins-o (Sf. Ap. și Evanghelist Ioan Teologul, sărbătorit de biserică pe data de 8 mai)

Din viața Sfântului Ioan Teologul știm, iubiții mei copii, că unul dintre bunii creștini a ajuns în sărăcie și, neputând să-și plătească datoriile, a vrut să-și pună capăt zilelor. În acest scop, a mers de mai multe ori la un vrăjitor evreu, să ia de la el otrava. Dar de fiecare dată când ajungea acasă, mai înainte s-o bea, o însemna cu semnul Crucii, după care bea otrava. Și puterea semnelui Crucii îl menținea în viață și nevătămat. Când acest lucru a ajuns la cunoștința vrăjitorului evreu, pe acesta l-a cuprins o frică sfântă, a venit la marele Apostol Ioan Teologul, s-a lepădat de păgânătate, a primit credința creștină și s-a botezat.

Iar creștinului sărac, Sfântul Apostol Ioan i-a cerut să-i aducă un braț de fân, a însemnat acest fân cu semnul Crucii, l-a transformat într-o grămăjoară de aur, pe care i-a dat-o săracului să-și plătească datoriile și să se întrețină.

(Sfântul Ierarh Serafim (Sobolev) Făcătorul de minuni din Sofia, *Predici*)

PROGRAM LITURGIC ÎN ACESTĂ SĂPTĂMÂNĂ

***Duminică, 7 mai,**

- ora 8.00, Utrenia, Sfânta Liturghie

- ora 18.00, Paraclisul Maicii Domnului

*** Miercuri, 10 mai,**

- ora 8.00, Acatistul Sf. Ap. Toma

*** Joi, 11 mai,**

- ora 18.00, Slujba Acatistului Sfintei Mari Mucenițe Ecaterina

*** Vineri, 12 mai,**

- ora 18.00, Slujba Acatistului Sfintei Învieri

*** Sâmbătă, 13 mai,**

- ora 7.00, Slujba Sfintei Liturghii întru cinstirea sfinților ocrotitori ai bisericii noastre și pomenirile pentru cei răposați

- ora 18.00, Slujba Vecerniei

DINEAZA
2%
DIN
IMPOZITUL
PE VENIT

Puteți direcționa 2% din impozitul pe venitul dvs. pentru lucrările și activitățile pe care le susține PAROHIA TOMA COZMA

Datele noastre necesare pentru Completarea Formularului 230 sunt:

- Numele Asociației: PAROHIA —TOMA COZMA
- CIF (Codul de Identificare Fiscală): 11198095
- Contul Organizației în format IBAN: RO38 RZBR 0000 0600 0027 6450